

Štvrtok v 2. týždni v adventnom období

Rozjímanie na štvrtok druhého adventného týždňa.

Navrhované témy sú: potreba vnútorného očistenia; čistota srdca; láska sa rozpaľuje a zväčšuje v modlitbe.

11.12.2025

„VERU, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ“ (Mt 11, 11). Tieto Ježišove slová, ktoré čítame v evanjeliu dnešnej svätej Omše, Cirkev verne chráni a od začiatku si

osobitne uctieva Predchodcu. Vidíme to napríklad v liturgii, ktorá slávnostne oslavuje jeho narodenie, pretože je úzko spätá s tajomstvom Kristovho vtelenia.

Štyri evanjeliá tiež zdôrazňujú postavu Jána Krstiteľa. Je to posledný z prorokov, ktorý uzatvára Starý zákon a poukazuje na Nový, ohlasuje Ježiša, Mesiáša, Božieho Baránka. Jeho otec Zachariáš, keď sa mu vrátila reč, ktorú stratil kvôli počiatočnému nedostatku viery, chválil Boha modlitbou *Benedictus*, ktorá má v tomto liturgickom období osobitný význam: „A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho: pôjdeš *pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu* a poučíš jeho ľud o spáse, že mu náš Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy“ (Lk 1, 76-78). Týmto spôsobom vyjadril poslanie, ktoré mal mať Ján: urobiť Ježišov príchod, ktorý je už blízko, plodnejším tým, že

bude vyzývať k pokániu a obráteniu
srdc.

Aby sme objavili Krista, je potrebné
určité očistenie. „Pros Otca, Syna a
Ducha Svätého a svoju nebeskú
Matku, aby ti umožnili spoznať sa a
zaplakať nad tým množstvom
nečistých vecí, čo tebou prešli a
zanechali za sebou takú veľkú
stopu... — A bez zatvárania očí pred
svojou úbohosťou mu povedz: Ježišu,
daj mi lásku, ktorá bude ako
očisťujúci oheň, kde moje úbohé telo,
moje úbohé srdce a moja úbohá duša
zhoria a očistia sa od všetkých
pozemských bied... A keď už budem
vyprázdnený od seba samého, naplň
ma sebou: nech už nelipnem na
ničom tu dolu; nech ma už navždy
drží iba Láska“^[1].

„LEBO JA som Pán, tvoj Boh, čo ťa za pravicu držím, ktorý ti hovorím: „Neboj sa, ja ti pomáham““ (Iz 41, 13). Tieto slová proroka Izaiáša v prvom čítaní svätej Omše nám pripomínajú, že keď sa snažíme lepšie pripraviť na prijatie Ježiša, najdôležitejšia je naša dôvera v pomoc, ktorá nám príde z Božej milosti. Je to Boh, ktorý nás premení, ak budeme poddajní jeho vnuknutiam. Takto v našich srdciach vznikne nový život a to, čo v nás možno bolo doteraz neplodné, sa obnoví. Budeme môcť v duši zakúsiť sladké Pánovo prisľúbenie: „Otvorím v pustinách rieky a vprostred údolí pramene, obrátim púšť na vodné studienky a suchú zem na žriedla vôd“ (Iz 41, 18). Boh nám udelí svoju milosť ako tie rieky, ktoré majú oživiť polia. V tomto tajomnom prepletaní našej a jeho vôle je na nás, aby sme túžili a prijímali, odstraňovali prekážky, ktoré by mohli udusiť ovocie: „Ježišu, nech je moje srdce

uzamknutou záhradou; nech je rajom a tvojím príbytkom; nech ho môj anjel strážca stráži ohnivým mečom, ktorým očistí všetky náklonnosti prv, ako do mňa vstúpia. Ježišu, zapečať moje úbohé srdce božskou pečaťou tvojho kríža“^[2].

Túžime milovať Pána celým srdcom, a preto ho prosíme, aby nám pomohol zlepšiť to, čo nám stále bráni mať tie isté city ako on: nedostatok lásky a milosrdenstva voči druhým, sebecko, ľahostajnosť... Prosme teda o pomoc milosti, aby očistila naše srdcia: „Tento dar bol daný tým, ktorí ň prosili, tým, ktorí ho chceli, tým, ktorí pracovali, aby ho dostali“^[3]. Volanie po očistení srdca, ktoré nám Cirkev adresuje v advente, nie je jednoduchou neprítomnosťou znečistenia. Je to niečo radikálne iné, oveľa prítažlivejšie a v dosahu každého: chceme očistiť svoje srdce - prosiť Pána v pokore -, aby sme svoje

srdce čoraz viac stotožňovali so
srdcom Kristovým.

„MY KREŠŤANIA sme zamilovaní do
Lásky: Pán nechce, aby sme boli
suchí a strnulí ako nejaká neživá
hmota. Chce, aby sme boli preniknutí
jeho láskou!“^[4]. Aby sme naplnili
svoje srdcia Božou láskou,
potrebujeme neustálu modlitbu, ako
o to prosíme v modlitbe dňa dnešnej
svätej Omše: „Pane, oživ naše srdcia,
aby sme pripravili cestu tvojmu
jednorodenému Synovi a jeho
príchodom boli hodní slúžiť ti čistým
srdcom“. Z našej strany sa musíme
snažiť „konať, žiť a umrieť ako
zamilovaní“^[5], aby sme si osvojili túto
modlitbu svätého Josemaríu: „Pane!,
dovoľ mi stať sa natoľko tvojím, že aj
tie najsvätejšie city sa do môjho
srdca dostanú iba cez tvoje zranené
srdce“^[6].

V adventnej liturgii sa často opakuje naliehavé posolstvo: Pán prichádza a my mu musíme pripraviť stále širšiu cestu, stále čistejší príbytok, stále ochotnejšie srdce. Zamilovanému človeku však čakanie nestačí, láska ho vedie k tomu, aby sa vydal na cestu hľadania. Preto si odteraz chceme dať za cieľ vyjsť mu v ústrety v modlitbe, so znakmi náklonnosti, ako to urobila Panna Mária a svätý Jozef. Chceme sa počas dňa stretnúť s Ježišom v našich prejavoch zbožnosti, aby sme mu povedali, že ho milujeme, že nás naša nevera bolí, že sme nedočkaví, aby sme ho prijali.

Boh odmení snahu priblížiť sa k nemu, pretože, ako čítame v dnešnom žalme, „milostivý a milosrdný je Pán, zhovievavý a veľmi láskavý“ (Ž 145, 8). On nám dá srdce, ktoré bude slobodnejšie, zamilovanejšie, preplnené pokojom a radosťou pre všetkých okolo nás. Pre väčšiu istotu, že budeme vypočutí, sa

obráťme na Pannu Máriu, Matku Krásnej Lásky, podľa rady, ktorú nám dal svätý Josemaría: „Povedz Márii, hneď teraz, v osamelosti svojho srdca, bez hluku slov: Matka moja, toto moje úbohé srdce sa niekedy vzpiera... Ale ak mi ty pomôžeš... — A ona ti pomôže, aby si si zachoval čisté srdce a mohol pokračovať po ceste, na ktorú ťa Boh povolal“^[7].

[1] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 41.

[2] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 412.

[3] Sv. Hieronym, *Komentár k Matúšovmu evanjeliu*, 3, 19, 11.

[4] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 183.

[5] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 988.

[6] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 98.

^[7] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 315.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/stvrtok-v-2-tyzdni-v-
adventnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/stvrtok-v-2-tyzdni-v-adventnom-obdobi/) (10.04.2026)